

МОТИВИ по Н.О.Х..Д. № 270/2023 г. по описа на
Окръжен съд - С., Наказателно отделение.

Окръжна прокуратура – С. е внесла обвинителен акт по досъдебно производство № 58“ИП“/2023 г. по описа на ОД на МВР- С., вХ..№582/2020г. по описа на ОП - С. против:

Д. Й. И. , за това че:

1. На 24.07.2015 г. в гр. С., пред ДФ „Земеделие“, в Заявление за подпомагане по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ по мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ с УИН 20/06/1/02268/24.04.2015 г., УРН 657308, представила неверни сведения, че лично отглежда 15 бр. млечни крави 2 бр. телета в животновъден обект № 4870810017 /стар 8886-0307/ в с. М., общ. С. и по отношение на земеделското й стопанство няма установен втори ръководител по смисъла на §1, т.2 от допълнителната разпоредба на Наредба № 14 от 28.05.2015 г., издадена от министъра на земеделието и Х.раните (обн. ДВ, бр.40/15 г.), за да получи средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз - от Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони, като в резултат на деянието, на 16.06.2016 г. и 05.12.2018 г., е получила общо сумата от 48 895,00 лв. по договор № 20/06/1/0/02268 от 13.06.2016 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, сключен с Държавен фонд „Земеделие“- престъпление по чл.248а ал.5, вр. ал.2 от НК (ред. ДВ, бр.26/10 г.)

2. През периода 1 6.06.2016 г. до 1 3.06.2021 г., в с. М., общ. С., използвала не по предназначение съгласно задълженията си по договор № 20/06/1/0/02268 от 13.06.2016 г., сключен с Държавен фонд „Земеделие“, за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от програма за развитие на селските райони за периода 2014 г. - 2020 г. и приложения към него бизнес план, получени по сметката й в „Райфайзенбанк България“ ЕАД, финансови средства в размер на 44 005,50 лв. от Европейския земеделски фонд за развитите на селските райони - престъпление по чл.254б ал.1 от НК.

Обвинението се поддържа така, както е предявено.

Не е предявен граждански иск от ДФ „Земеделие“- С..

Подсъдимата и защитата и са направили искане за съкратена съдебна процедура по реда на чл. 371, т. 2 от НПК. Подсъдимата разбира в какво е обвинена. Признава се за виновна. Признава и изцяло фактите, които са изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като дава съгласие за тях. да не бъдат събирани доказателства.

Съдът провери писмените доказателства по досъдебното производство и прие това становище по обвинението като запълващо Х.ипотезата, при която е възможно провеждане на съкратено съдебно следствие при условията на чл. 371, т.2 от НПК, поради което и с оглед установената подкрепа на самопризнанието от събраните в досъдебната фаза доказателства, съдът уважи искането на подсъдимата за прилагане на този диференциран процесуален ред и с надлежното определение по чл. 382, ал. 4 НПК обяви на подсъдимата, че ще се ползва самопризнанието и, без да се събират доказателства за фактите, описани в обстоятелствената част на обвинителния акт.

В съдебно заседание представителят на ОП С. излага, че фактическата обстановка е изяснената в Х.ода на досъдебното производство и моли подсъдимата да бъде призната за виновна в извършване на престъпленията, за които е предадена на съд, като и бъде наложено наказание при условията на чл.55 от НК. Представителя на прокуратурата предлага по обвинението за престъпление по чл.248а ал.5 вр. ал.2 от НК на подс. И. да бъде наложено наказание 1 година и 6 месеца лишаване от свобода, а за деянието по чл.254б ал.1 от НК да и бъде наложено наказание лишаване от свобода за срок от 10 месеца, като на осн.чл.23 от НК бъде определено общо наказание 1 година и шест месеца лишаване от свобода и същата на осн. чл.66 от НК бъде отложено за срок от 3 години.

В съдебно заседание защитникът на подсъдимата, адв. Х.ачатурян, моли съдът за наказание при условията на чл.55 от НК, излага доводи за наличие на многобройни смекчаващи вината обстоятелства и се солидаризира с предложените от представителя на Окръжна прокуратура С. наказания по двете деяния, както относно размера на предложеното общо наказание и приложение института на условното осъждане.

Подсъдимата се признава за виновна по обвинението, изразява съжаление и желае условно осъждане

След преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в цялата съвкупност, и като съобрази процесуалната им годност, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА

Подсъдимата Д. Й. И. не е криминално проявена личност. Не е осъждана за извършени от нея престъпления от общ характер, както и не са и налагани административни наказания по реда на чл. 78а от НК. Родена е на ***** в гр. С.. След като завършила средното си образование в гр. С. тя се преместила в гр. Варна, тъй като била приета за студентка, редовно обучение.

През 2015 г. подс. И. решила да кандидатства като бенефициент по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ по мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“, като получила уверение от свако си - свид. Г.Г., който бил животновъд, че ще ѝ помага в стопанството. Свид. Г. бил регистриран като земеделски стопанин и притежавал кравеферма в с. М., общ. С.. Той закупил животни за стопанството на името на подс. И. и ги отглеждал.

За да може да участва в кампанията за подпомагане по подмярка 6.1., подс. И. се регистрирала в Областна дирекция „Земеделие“ - С. като земеделски стопанин по Наредба № 3/1999 г. на МЗХ.Г на 30.04.2015 г., отглеждащ 15 бр. крави, в т.ч. 5 телета, в животновъден обект в с. М., общ. С.. Животновъдният обект бил регистриран на 17.07.2015 г. в ОДБХ. - гр. С. под № 88860307 (видно от удостоверение за регистрация на животновъден обект № 1763/17.07.2015 г.) и бил в съседство с животновъдния обект на свако й свид. Г.. Свид. Г. започнал отглеждането на животните, регистрирани на името на подс. И., в с. М., общ. С., в стопански двор със сграда с площ 50 кв. м., наета от подс. И. под наем, по силата на договор от 20.04.2015 г., сключен със съпругата на свид. Г. - свид. П. Г. Г.А за срок от 10 години. Ветеринарни грижи за животните осигурявал ветеринарния лекар свид. С.И., който се грижил и за животните на свид. Г.. От представените заверени копия на

изисканите от ДФ "Земеделие" документи и заявление е видно, че на 24.07.2015 г. подс. И., като физическо лице, подава заявление за подпомагане по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ по мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от програмата за развитие на селските райони, за периода 2014 г. – 2020 г. Заявлението било регистрирано с УИН 20/06/1/02268 от 24.07.2015 г. и УРН 657308 в Областна дирекция "Земеделие" – С.. В посоченото заявление е в раздел V, таблица 2 - данни за отглеждани животни в земеделското стопанство, тя посочила вид - телета до 1 год. и млечни крави, брой - съответно 2 и 15. В заявлението подсъдимата е декларира невярните обстоятелства, че лично отглежда 15-те бр. крави и двете телета в стопанството си, както и в раздел VII, т.5 обстоятелството, че няма установен втори ръководител по смисъла на пар. 1 т.2 от Допълнителната разпоредба на наредбата. Заявлението, подписано лично от подс. И., било заведено в ДФ „Земеделие“ с уникален идентификационен номер 20/06/1/02268 и с Уникален регистрационен номер 657 398. Заявлението, е подписано лично от подс. И., в него подсъдимата декларира също, че е запозната с обстоятелството за носене на наказателна отговорност по чл.248а и/или чл.313 от НК за предоставени невярни данни. Действащата нормативна база към датата на подаване на заявлението била Наредба № 14/28.05.2015 г. на министъра на земеделието и Х.раните. Съгласно тази Наредба право да кандидатстват за подпомагане по подмярка 6.1 имали физически лица на възраст от 18 до 40 години (както и еднолични търговци и ЕООД), които били регистрирани за първи път като земеделски стопани, започнали са да отглеждат животни в собствен или нает животновъден обект или стопанисвали земя с цел производство на земеделска продукция, имали конкретно посочен размер на стопанството, съответните професионални компетентности. Съгласно чл.7, ал.1 т.1 от Наредба № 14/28.05.2015 г. на министъра на земеделието и Х.раните не се предоставя финансова помощ на кандидати, чието стопанство е съсобствено с друго лице. Финансовата помощ се предоставяла за максимален срок от пет години при условие, че представеният към заявлението бизнес план е изпълнен точно. Изплащането на помощта се извършвала на два етапа: първо плащане в размер на левовата равностойност на 12 500 евро - след сключване на договора за предоставяне на финансова помощ и второ плащане в размер на левовата равностойност на 12 500 евро - когато след извършена проверка се установи точното изпълнение на бизнес плана. Финансирането от 48 895,00 лв. на подмярка 6.1. се разпределяло съответно: от ЕЗФРСР - сумата от 44 005,50 лв. и размер на сумата от националния бюджет - 4 889,50 лв.

Чл. 42 от горепосочената наредба определял задълженията на кандидата до изтичане на пет години от сключване на договора за предоставяне на финансова помощ, като в същите се включвало ежегодно регистриране на земеделската земя, която е участвала при изчисляване на икономическия размер на стопанството, за който е получил второто плащане по договора за предоставяне на финансова помощ, в Интегрираната система за администриране и контрол (ИСАК) по реда на Наредба № 105/22.08.2006 г., задължения да не се отчуждава и да не се преотстъпва ползването на посочените в бизнес-плана дълготрайни материални и нематериални активи, както и да ги използва съобразно предназначението им, да не преустановява осъществяваната от него земеделска дейност, поради други причини освен изменящите се сезонни условия за производство, да поддържа актуална регистрация като земеделски стопанин по реда на Наредба № 3/1999 г. за

създаване и поддържане на регистър на земеделските стопани и да се осигурява като земеделски стопанин, да поддържа икономическия размер на стопанството си, за който е получил второто плащане по договора, да не назначава втори ръководител на земеделското стопанство.

Съгласно § 1, т.2 от Наредба № 14/28.05.2015 г. на министъра на земеделието и Храните „Втори ръководител на земеделско стопанство“ е лице, различно от кандидата/ползвателя, собственика на предприятието на кандидата, което организира търговската и земеделската дейност на стопанството, разпорежда с активите и/или извършва финансови операции от и за сметка на земеделското стопанство, вкл. е назначено като управител и/или прокурист на кандидата или действа в качеството си на пълномощник на кандидата или на собственика на предприятието на кандидата.

Съгласно чл.24 от Наредба № 14/28.05.2015 г. на министъра на земеделието и Храните, кандидатите за подпомагане подавали в Областната дирекция на ДФ „Земеделие“ по местонахождение на стопанството, заявление за подпомагане по образец, към което задължително следвало да приложат изискуемите документи. Длъжностното лице от ОД на ДФ „Земеделие“ извършвало преглед на документите в присъствието на кандидата. Приетите заявления за подпомагане получавали уникален идентификационен номер с отбелязани дата, час и минута. В срок до 3 месеца от крайната дата за прием на заявления за подпомагане, Разплащателната агенция извършвала административна проверка на представените документи, заявените данни и други обстоятелства, свързани със заявлението за подпомагане. Извършвала се проверка (вкл. и посещение и/или проверка на място) за допустимост за подпомагане след установяване на фактическото съответствие с представените документи.

В срок до 2 месеца от сключване на договора за предоставяне на финансова помощ с ползвателя, Разплащателната агенция извършвала първото плащане. През целия период от сключване на договора за предоставяне на финансова помощ до изтичане на срока за подаване на заявка за второ плащане, Разплащателната агенция имала право да извършва проверки, с цел да установи фактическото съответствие на представения от ползвателя бизнес-план и заложените в него данни и показатели с действителните такива. При кандидатстване за второто плащане, ползвателят на помощта давал заявка за плащане по образец като прилагал всички изискуеми документи.

След извършване на съответните проверки, подаденото от подс. И. заявление било одобрено за финансиране и на 13.06.2016 г. между подс. И. и Държавен фонд „Земеделие“ бил сключен договор № 20/06/1/0/02268 за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ по мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., съфинансирана от ЕЗФРСР. Неразделна част от този договор бил предоставения от подс. И. бизнес план, в който в таблица са описани в момента отглеждани 10 броя млечни крави, 4 броя телета над 1 година и бременни юници, 1 брой телета до 1 година- общо 15 броя и е поет ангажимент през 2016г. от собствена развъдна дейност да се увеличи броя на отглежданите животни, през 2017г. да бъде закупен микробус и подсъдимата да завърши курс за придобиване на професионални дейности и да участва в обучителен курс по основни проблеми по опазване компонентите на околната среда в земеделския сектор или участие в информационна дейност, относно

тези проблеми. Съгласно бизнес плана през 2017г. е следвало подсъдимата да открие ново работно място в земеделското си стопанство. Съгласно чл.13 от договора подс. И. се задължавала да изпълни изцяло бизнес плана до 22.02.2018 г., а съгласно чл.14 се задължавала в срок до пет години от сключване на договора да регистрира ежегодно земеделската земя, която е участвала при изчисляване на икономическия размер на стопанството ѝ, да не отчуждава и да не преотстъпва ползването на посочените в бизнес плана дълготрайни активи, както и да ги използва съгласно предназначението им, да не преустановява осъществяваната от нея земеделска дейност, да поддържа актуална регистрация като земеделски стопанин по реда на Наредба № 3 от 1999 г., да съхранява документи, удостоверяващи реализацията на част или цялата продукция, да поддържа икономическия размер на стопанството си, да запази броя на допълнително наетите във връзка с изпълнението на бизнес плана лица, които да бъдат наети единствено в земеделската дейност и др. Според клауза в договора подс. И. се задължавала да присъства лично при извършването на посещение и/или проверка на място от служители на Фонда. В резултат на подадените неверни данни, че лично отглежда 15-те бр. крави и двете телета в стопанството си, както и обстоятелството, че няма установен втори ръководител по смисъла на пар. 1 т.2 от Допълнителната разпоредба на Наредба № 3/1999 г. на МЗХ.Г на 30.04.2015 г. и сключения договор, на 16.06.2016 г. по банковата сметка на подс. И. с IBAN BG 33RZBB91551003357293, открита в „Райфайзенбанк България“ АД, постъпило първото плащане в размер на 24 447,50 лв. Видно от съдържанието на Заповед № 03-200-РД/79 от 13.06.2016 г. на директора на ДФ „Земеделие“ - С., с която било одобрено финансирането на проекта на подс. И. (т.1, л.202 от досъдебното производство), финансовата помощ в общ размер на 48 895,00 лв., се предоставяла при условие, че до 22.02.2018 г. бизнес планът е изпълнен. След получаването на средствата по първия транш от договора с ДФ „Земеделие“ подс. И. се е разпоредила с тях не за постигане на предвидените с отпускането им цели а ги използвала за лични нужди. Видно от приложените банкови документи на следващия ден след получаване на сумата – 17.06.2016г с четири превода съответно на 5000 лева, на 5000 лева, на 3000 лева и на 5000 лева подсъдимата е привела общо 18000 лева на св. Г.. Подсъдимата отишла в гр. Варна и продължила следването си в Техническият университет, като останалата сума от банковата карта теглила за лични нужди. Година след това се завърнала в гр. С. и започнала работа в магазин за обувки, като изцяло се дезинтересирала от ангажиментите си по сключения през 2016 г. договор с ДФ „Земеделие“ и бизнес плана към него. Подс. И. не се включила в образователен курс за придобиване на умения в областта на земеделския сектор, не разкрила ново работно място в стопанството, тя дори не посещавала стопанството в с. М., общ. С.. Грижи за кравите полагал свид. Г., който фактически се явявал втори стопанин по смисъла на § 1, т.2 от Наредба № 14/28.05.2015 г. на министъра на земеделието и Храните. След подписване на договора за финансово подпомагане, осъществяването на прилагането, администрирането и контрола по изпълнение на проекта, било поето от ОД на ДФ „Земеделие“ - гр. Ямбол, отдел „Регионална разплащателна агенция“ (РРА). Подсъдимата И. знаела, че предстои проверка за изпълнението на бизнес плана и плащане на втория транш по договора с ДФ „Земеделие“. Въпреки, че съгласно бизнес плана е следвало да закупи микробус, вместо това на 04.01.2018 г. тя закупила товарен автомобил „Ивеко“ с рег. № СН3063КА. На 28.03.2018 г. служителите

на РРА - гр. Ямбол - свид. М.Д.Б. и свид. Д.Т.Д., следвало да извършат проверка по изпълнението на проекта на място в стопанството на подс. И.. Те установили наличието на товарния автомобил „Ивеко“, като не обърнали внимание, че вместо микробус е закупен товарен автомобил. Установили наличието и на 15 бр. млечни крави и две телета. Извършили проверка на ушните марки на животните, като констатирали съответствие с тези, подадени им за проверка в контролния лист. По време на проверката подс. И. присъствала лично, но свид. Б. и свид. Д. не изискали от нея документи за увеличаване на икономическия размер на стопанството, както и такива, свързани с придобиване на професионални умения и компетентности за завършен курс, включващ обучение по основни проблеми по опазване на компонентите на околната среда в земеделския сектор. Обектът на проверката не включвал и изискване от подс. И. на доказателства за разкриване на ново работно място. На база на декларираното от подс. И. относно непроверените лично обстоятелства, свид. Б. и свид. Д. съставили и подписали контролен лист за посещение на място, чието заключение сочело, че резултатът от проверката е положителен (т.2, л.33-36 от досъдебното производство). С пълномощно, съставено на 17.04.2018 г., подс. И. упълномощила свид. Г.Г. и съпругата му - свид. П. Г.А, която била адвокат, да я представляват пред всички държавни институции и органи, вкл. пред ОСЗ, ДФ „Земеделие“ на територията на цялата страна (т.4, папка № 2 от досъдебното производство). Чрез посоченото пълномощно, подс. И. разчитала на своите роднини да поддържат ежегодната ѝ регистрация като земеделски стопанин, за да не се наложи да връща получената финансова помощ по мярка 6.1. След тази проверка на 05.12.2018 г. по банкова сметка на подс. И. с IB AN BG 91BUIN95611000607415, открита в „Алианс Банк България“ АД (вж. анекс от 11.08.2018 г. към договора - т.1, л.215 от ДП и писмо изХ..№ 02-200-1100/677#3 от м. юли 2020 г. на ДФ „Земеделие“ - т.3, л.243 и справка от СЕБРА-т.3, л.285) постъпило второто плащане по договора от 13.06.2016 г. в размер на 24 447,50 лв. Подсъдимата И. се е разпоредила с тях. не за постигане на предвидените с отпускането им цели, а ги използвала за лични нужди, като на 11.03.2019г. напуснала страната и със своя приятел, с когото имали дете заживели във Кралство Великобритания, където живее и до настоящия момент. През 2020 г. пълномощничката на подс. И. - свид. П. Г.А подала в ОС „Земеделие“ - С. анкетен формуляр РЗС и анкетна карта, необх. одими за презаверяване на регистрацията на подсъдимата като земеделски стопанин за стопанската 2020/2021 г. След извършена справка в системата на БАБХ. относно наличието на животни в животновъдния обект на подс. И. в с. М., общ. С., през м. юни 2020 г. презаверката била извършена. По повод постъпила информация от служител на ОСЗ - С., че в животновъдния обект на подс. И. не се отглеждат животни, въпреки, че по документи е извършена пререгистрацията ѝ като земеделски стопанин, Окръжна прокуратура - С. е разпоредила на ДФ „Земеделие“ да извърши проверка на място относно бенефициента Д. И.. На 06.08.2020 г. свид. П.Л.Д. и негова колежка от РРА на ДФ „Земеделие“ - гр. Ямбол извършили посещение в животновъдния обект на подс. И. в с. М., общ. С.. Проверката била разпоредена със заповед на началника на отдел РРА във връзка с получената информация, че подс. И. като бенефициент на ДФ „Земеделие“, не отглежда животни в стопанството си. Посочената проверка била предх. ождана от посещения на служители на ДФ „Земеделие“ в животновъдния обект в с. М., общ. С., извършени в периода от 31.07.2020 г. -

04.08.2020 г. При проверките било установено, че в животновъдния обект на подс. И. в с. М., общ. С. нямало следи от животновъдна дейност, нямало животни, нямало фураж за изхранване. Обектът бил необитаем и затворен. От разговори със съседите и с кмета на селото проверяващите узнали, че от години подс. И. живеела постоянно във Великобритания. Поради тази причина проверяващите не могли да се свържат с подс. И. и тя не присъствала на проверките. Съставените контролни листи от проверките на място, както и направените снимки на обекта, били приложени към досието на подс.И. в ДФ „Земеделие“.

По доказателствата по делото:

Изложената фактическа обстановка съдът счита за установена въз основа на доказателствата от досъдебното производство, извлечени чрез:

Гласните доказателствени средства – показанията на свид. З.Т. М. /т.2 л.1-2/- главен директор на ГД „Аграрно развитие“ в ОД „Земеделие“-С., която свидетелства, че подс. И. е направила първоначална регистрация като земеделски стопанин на 20.07.2015г. и всяка година е правила пререгистрация, като последната пререгистрация е от 15.06.2020г., чрез подаване на анкетна карта вХ.№3790/15.06.2020г и анкетен формуляр РЗС № 1646/21.02.2020г. на ОС „Земеделие“ с презаверка 15.06.2020г. Във формуляр е декларирала, че през стопанската 2019г. - 2020г. ще отглежда 17 броя млечни крави, като стопанската година е от 01.10.2019г. до 31.09.2020г. Анкетната карта и формуляр не са били получени лично от нея а от упълномощено лице – св. П. Г.а. Показанията на свид. В.Д.В/т.2 л.11/-главен инспектор в отдел „Здравеопазване на животните“ в ОБДХ.-С., който свидетелства, че подс. И. е имала регистриран животновъден обект № 886-0307 в с. М., общ. С. с обслужващ ветеринарен лекар д-р. С.И.. В системата „Ветис“ е видно, че на 17. 02.2020г д-р. Иванов е извършил в обекта на подсъдимата ваксинация „Син език“ на 17 бр. едри преживни животни. По указание на Окръжна прокуратура на 05.08.2020г. той съвместно с д-р С.И.и инспектор от „Икономическа полиция“ са извършили проверка на обекта на подс. И. и се установило че няма никакви животни и следи от животни, обекта и двора към него са били занемарени, съставен е бил констативен протокол. Показанията на свид С.С.И./т.2л.13-14/-ветеринарен лекар обслужващ животновъдния обект на подс. И., който заявява, че не познава лично подсъдимата, никога не се е срещал с нея и че работата в животновъдния обект на подсъдимата се е движила от свид. Г.Г., който също има животновъден обект в с. М. и подсъдимата му е племенница. Договора, който имал за обслужване на животновъдния обект на подсъдимата го е подписал и дал на свид. Г. да го подпише подсъдимата и той му го върнал подписан. На следващо място този свидетел заявява, че когато е Х.одил на животновъдния обект на подсъдимата винаги му се е обаждал свид. Г.Г., който го е посрещал и присъствал в обекта. В животновъдния обект е имало 17 бр. крави.. На 17.02.2020г е извършил ваксинация но не записал ушните марки на животните и тогава на обекта е била само майката на свид. Г. - свидетелката Тодорка Анастасова Илиева. Този свидетел сочи, че при проверката по разпореждане на ОП-С. на 05.08.2020г. са установили, че в обекта няма никакви животни. Тогава е присъствала отново майката на свид. Г. свидетелката Тодорка Анастасова Илиева.. Г. му се е обадил да подготви на подс. Иванов анкетна карта и анкетен формуляр и той ги е подготвил, като е вписал в тях животните , които са вписани в системата Ветис и го е дал на

свидетелката Тодорка Анастасова Илиева за да го подпише подсъдимата и предаде. Предявена му е била анкетната карта и формуляра за пререгистрацията на подсъдимата И. като земеделски стопанин, като свидетеля твърди, че ръкописния текст в тях. не е писан от него. От своя страна свид. Г.С. Г./т.2 л.15-16/ сочи че е бил животновъд, отглеждал е крави до около 2022г след което ги е продал. Животновъдният му обект се е намирал в с. М., общ. С. ул.“Витоша“ № 6 или №8. Същия потвърждава, че подс. И. е племенничка на съпругата му и е отглеждала около 20 крави в животновъден обект на ул.“Витоша“ № 6 или №8 в с. М., т. е където е и неговия животновъден обект и понеже подс. И. била студентка в гр. Варна, той реално е отглеждал животните и заедно със своите. Знаел е, че подс. И. участва по програма "Млад фермер" на ДФЗ и по договор трябвало да отглежда крави. Не е бил с подс. И. когато е сключвала договора и е имал пълномощно той да подава от нейно име необх.одимите документи пред ДФ „Земеделие“ за получаване на субсидии и знае, че по договора се получават 25 000 евро. Този свидетел заявява, че когато е заминавал за чужбина е казал на подсъдимата да си вземе животните понеже не може да ги гледа и тя си ги е взела. Няма представа какво е станало с животните и. В показанията си свид. П. Г. Г.а /т.2 л.17-18/ съпруга на свид. Г. , сочи, че подс. И. е нейна племенница и през 2020г. съпругът и отглеждал животни в животновъден обект на ул.“Витоша“ № 6 и №4 в с. М., а през 2020г. отишъл в чужбина. Потвърждава, че племенничката и подс. И. е отглеждала крави в животновъден обект на ул.“Витоша“ № 6 в с. М., т. е в животновъдния обект на съпруга и свид. Г.. Соци, че през 2020г. подс. И. не могла да си дойде от Англия, където е била при съпруга си, за да подаде лично анкетната карта и анкетния формуляр и по тази причина упълномощила свид. Г.а и тя лично е попълнила Анкетна карта за регистрация на земеделски стопанин Д. Й. И. от 15.06.2020г. и Анкетен формуляр № РСЗ № 1646/21.02.2020г. презаверка на 15.06.2020г. на подс. И. и лично ги е подала като пълномощник в ОС „Земеделие“. Свидетелката не може да посочи действително ли подс. И. е отглеждала посочените в анкетния формуляр за 2020г. 17 бр. крави. Понеже е заминала за чужбина и баща и е взел животните да ги отглежда в гр. Кермен. Показанията на свид. М. Б. /т.1 л.56-57/ - старши експерт в отдел „Регионална разплащателна агенция“ към ОД на ДФЗ-Ямбол, която свидетелства, че през 2018г. заедно с колежката си свид. Д.Т.Д. са извършили проверка на животновъдния обект на подс. И. и са изготвили контролен лист от 28.03.2018г.. Проверката е била във връзка с подадена заявка за плащане и извършена преди плащането. Те установили физически наличието на 15 броя млечни крави,, теле и малаче до 1 година-2бр. Заявява, че номерата на ушните марки съответствали на тези подадени за проверка в контролния лист, както и наличието на товарен автомобил „Ивеко“ с рег.№ СН ***** КА. Не е проверявано от тях.на страна дали е изпълнила бизнес плана към договора за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, не са изисквали доказателства подс. И. да е завършила курс за придобиване на професионални умения и компетентности, не са изисквали доказателства за разкриване на ново работно място. На тази проверка е присъствала подс. И.. Показанията на свид. Д.Т.Д./т.1 л.58-59/- старши експерт в отдел “Регионална разплащателна агенция“ към ОД на ДФЗ-Ямбол към момента на проверката на 28.03.2018г. потвърждават показанията на свид. Б., като сочи, че през 2018г. заедно с нея са извършили проверка на животновъдния обект на подс. И. и са изготвили контролен лист от 28.03.2018г.. Проверката е била във връзка с подадена заявка за плащане и

извършена преди плащането установили физически наличието на 15 броя млечни крави,, теле и малаче до 1 година-2бр./ номерата на ушните марки съответствали на тези подадени за проверка в контролния лист/ , както и наличието на закупен товарен автомобил „Ивеко“ с рег.№ СН ***** КА. Не е проверявано дали е изпълнила бизнес плана към договора за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, не са изисквали доказателства подс. И. да е завършила курс за придобиване на професионални умения и компетентности, доказателства за разкриване на ново работно място. Подс. И. е присъствала на проверката. От проведената очна ставка между свид. Г. и подс. И./ в качеството и на свидетел преди повдигане на обвинението т.1 л.60-62/в която очна ставка свид.Г. заявява, че е уведомил родителите на подсъдимата, а не лично нея за програмата „Млад фермер“, че той и помогнал да подготви нужните документи, Х.одил е с нея по различните институции за да извърши регистрацията и сключването на договора по ДФ “Земеделие“, оказал и съдействие да се регистрира като земеделски стопанин и регистрира животновъдния обект в с. М.. Свид. Г. не отрича, че е имал уговорка той да отглежда животните с които подс. И. да кандидатства по програмата. Категорично заявява, че той е отглеждал животните и че подс. И. никога не е отглеждала животните. Това се потвърждава и от показанията на свид. Тодорка Анастасова Илиева/т.1 л.64/- майка на свид. Г., която заявява , че животните на подс. И. ги е отглеждал сина и свид. Г., че през пролетта на 2020г. дошли едни Х.ора пратени от сина и и натоварили животните. Когато Х.ората натоварили животните подс. И. не била там. На следващо място в подкрепа на обвинителната теза са показанията на свид. Петър Любомиров Дивизиев/т.1 л.65/- старши експерт в отдел Регионална разплащателна агенция“ към ОД на ДФЗ-Ямбол. Този свидетел е приемал проекти от областите Б., С., Ямбол на земеделски производители по различни мерки за подпомагане. Не си спомня за бенефициента подс. И. при подаването на документите. Заявява, че на 06.08.2020г. заедно със своя колежка е извършил посещение на място в животновъдния обект на подсъдимата в с. М.. При отиването на място не са установили бенефициента, обекта е бил затворен и не са могли да влезнат в него, не установили никакви следи от животновъдна дейност, липсвал фураж за животни. От кметицата на селото разбрали че подс. И. е в чужбина.

Писмените доказателства, а именно:

справка влизане и излизане на подс. Д. Й. И., от която е видно, че на 19.08.2020г. е влязла и на 13.09.2020г. е излязла от България през ГКПП Аерогара Б., както и че на 04.10.2020г. е влязла и на 07.10.2020г. е излязла през ГКПП Аерогара Б./т.1.л.19/, заверени копия от бизнес плана, изготвен към договор № 20/06/1/0/02268 от 13.06.2016г. сключен между подс. Д. Й. И./УРН6/5/7/3/0/8/ и ДФ "Земеделие"/т.1 л.20-65/, Наредба №14 от 28.05.2015г. за прилагане на подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020г./т.1 л.66-77/, справки за задграничните пътувания на подс. Д. Й. И. за периода 01.01.2015-08.07.2021г. от която е видно ,че е излязла на 11.03.2019г. от аерогара С. и се е завърнала на 19.08.2020г. и на 13.09.2020г. е излязла от България през ГКПП Аерогара Б., както и че на 04.10.2020г. е влязла и на 07.10.2020г. е излязла през ГКПП Аерогара Б./т.1.л.81/ и влизане на 24.07.2021г и излизане на 09.08.2021 г. през аерогара С./т.1 л.91/, справка от КАТ-МВР-С. от която е видно че подс. Д. И. на 29.05.2017г. е придобила товарен автомобил „Ивеко

Дейли 35 С 11“ с рег.№ СН ***** КА /т.1 л.84-86/, справка съдимост /т.1 л.92/, разкритите сведения представляващи банкова тайна - сметката на подс. И. в „Райфайзенбанк България“/т.1 л.101 и л.124 до л.145/, от която е видно че част от получените средства са били преХ.върлени от нея на свид. Г., заверено копие от заявлението за подпомагане, на бенефициента подс. Д. И. по под мярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020г./т.1 л.160 от 24.07. 2015г./т.1 л.161-167/ , бизнес план л.169-176, регистрационна карта на земеделски производител л.177, заявление от 20.07.2015г за увеличаване броя на животните и други документи л.178 до 225.

Както гласните, така и писмените доказателства подкрепят признанията на подс. И. в процедурата по чл. 371 т. 2 от НПК, проведена в с.з. на 20.06.2023, които са взаимно допълващи се и безпротиворечиви.

ПРАВНИ ИЗВОДИ

Анализа на установената фактическа обстановка обосновава извода за квалифициране деятелността на подсъдимата Д. Й. И.. като съставомерна по чл. 248а, ал. 5 във вр. с ал. 2 от НК и по чл.254б ал.1 от НК.

По описания начин подс. И., е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 248а, ал. 5 вр. чл. 248а, ал. 2 от НК, тъй като 24.07.2015 г. в гр. С., пред ДФ „Земеделие“, в Заявление за подпомагане по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ по мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ с УИН 20/06/1/02268/24.04.2015 г., УРН 657308, представила неверни сведения, че лично отглежда 15 бр. млечни крави 2 бр. телета в животновъден обект № 4870810017 /стар 8886-0307/ в с. М., общ. С. и по отношение на земеделското й стопанство няма установен втори ръководител по смисъла на §1, т.2 от допълнителната разпоредба на Наредба № 14 от 28.05.2015 г., издадена от министъра на земеделието и Х.раните (обн. ДВ, бр.40/15 г.), за да получи средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз - от Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони, като в резултат на деянието, на 16.06.2016 г. и 05.12.2018 г., е получила общо сумата от 48 895,00 лв. по договор № 20/06/1/0/02268 от 13.06.2016 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, сключен с Държавен фонд „Земеделие“ с което нарушила задължението си да представи верни сведения в заявлението относно, кой реално отглежда животните и че по отношение на земеделското и стопанство няма друго лице, което организира земеделската дейност на стопанството и за което съгласно сключения договор за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6. 3 "Стартова помощ за развитие на малки стопанства" от мярка 6 "Развитие на стопанства и предприятия" от програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони получила от ДФ "Земеделие" гр. С. плащане в размер на 44 005,50 лева. С получаване на сумата деянието се квалифицира като такова по чл. 248а, ал. 5 вр. ал. 2 от НК. Обект на посягателство по чл. 248а, ал.5, вр. ал.2 от НК се явяват обществените отношения, в рамките на които се гарантира правилното протичане на процеса по информиране на органите, натоварени да извършват разпореждане със средства от еврофондовете, относно фактите и обстоятелствата от значение за тази преценка и тези, осигуряващи правилното разпределяне и разХ.одване на средства от еврофондовете.

Съставомерността на престъплението по чл. 248а, ал.5, вр. ал.2 от НК предполага реализиране на дейтелност, при която деецът да доведе до знанието на трето лице или лица, информация, респективно данни, чието съдържание не отговаря на обективната истина. При това последните следва да са относими към конкретни факти и обстоятелства от обективната действителност, а не да касаят бъдещи ангажименти на бенефициента. Изисква се и необх.одимостта на специална цел, а именно в редакцията ДВ, бр.26/10 г. – получаване на средства от фондове, принадлежащи та Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, с които се съфинансират проекти финансирани със средства на тези фондове. За субекта следва да съществува задължение за представянето на същите тези сведения. Престъплението е резултатно и е довършено когато въз основа на така депозираната информация деецът получи във фактическата си власт средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава. Без значение за този престъпен състав е последващото разпореждане с така получените средства, в частност дали същите са били разх.одвани по предназначение или не, като нецелевото им разх.одване както е в конкретния случай се квалифицира по текста на чл. 254б от НК. Деянието е довършено с подаването на заявлението за подпомагане, в които са посочени неверни сведения по отношение на обстоятелството, че реално подсъдимата не отглежда животните и че не тя а друго лице организира земеделската дейност на земеделското и стопанство. Подс. И. е затаила истина като не е декларира тези обстоятелства в подаденото заявление. Наредба № 14/28.05.2015 г. на министъра на земеделието и Х.раните за прилагане на подмярка 6. 3 "Стартова помощ за развитие на малки стопанства" от мярка 6 "Развитие на стопанства и предприятия" от Програмата за развитие на селските райони 2014 - 2020, издадена от министъра на земеделието и Х.раните (обн., ДВ, 40 от 02.06.2015 г.), позволява подпомагане на кандидатите ако те лично отглеждат животните си и нямат друго лице което организира дейността на стопанството. Ако подс. И. е бил заявил вярно тези обстоятелства не би получила финансиране съгласно Наредбата. Затаявайки сведения в нарушение на задължението си да предостави такива, за да получи средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз, с които се съфинансират проекти, финансирани със средства от тези фондове като подала заявление за подпомагане по подмярка 6. 3 "Стартова помощ за развитие на малки стопанства" от мярка 6 "Развитие на стопанства и предприятия", като вписала че към посочената дата лично отглежда животните и че няма друго лице, което да организира земеделската дейност, а е следвало да впише че друго лице ги отглежда и това лице организира земеделската дейност, подсъдимата получила от ДФ "Земеделие" гр. С. 48 895,00 лева– равностойността на 25 000 евро лева, от които 44 005,50 лева от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и 4 889,50 лева от националния бюджет. С получаване на сумата от 44 005,50 деянието се квалифицира като такова по чл.248а, ал.5 вр. ал.2 от НК /редакция ДВ, бр.26/10 г./. Задължението на подс. И. да декларира добросъвестно ,че не тя отглежда животните, а друго лице организира земеделската дейност на стопанството произтича от разпоредбата на чл.7, ал.1 т.1 от Наредба № 14/28.05.2015 г. на министъра на земеделието и Х.раните за прилагане на подмярка 6. 3 "Стартова помощ за развитие на малки стопанства" от мярка 6 "Развитие на стопанства и предприятия" от Програмата за развитие на

селските райони 2014 - 2020, издадена от министъра на земеделието и Храните (обн., ДВ, 40 от 02.06.2015 г.). С предоставянето на неверни сведения /затаяване на истина/ подсъдимата е осъществила обективния състав на посоченото престъпление. Субектът на престъплението е наказателно отговорно лице. Подсъдимата Д. Й. И. е пълнолетно лице. От събраните доказателства не се събраха такива, даващи основание на съда да се съмнява, че същата е невменяема и да не може да носи наказателна отговорност или да се налага освидетелстване.

Съдът в настоящият си съдебен състав счита, че извършеното от страна на подс. Д. Й. И. в частта по повдигнатото обвинение да е получил средства за разликата от 44 005,50 лева до 48 895,00 лева, в размер на - 4 889,50 лева е несъставомерно по текста на чл. 248а, ал.5 от НК/редакция ДВ, бр.26/10 г./, като съображенията в последната насока са следните: Предмет на престъпното посегателство по цитираната разпоредба с оглед изрично предвиденото от законодателя могат да бъдат единствено финансови средства от фондове, принадлежащи на ЕС или такива, предоставени от Европейския съюз на българската държава. В конкретния случай Характер на такива средства имат само тези от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, т. е. получената сума от 44 005,50 лева, като останалата част - в размер на 4 889,50 лева, доколкото представлява национално съфинансиране не би могла да е предмет на посегателство по този специален състав. Макар и получена въз основа на деликт (предоставянето на неверни сведения), то за същата подсъдимата не би могла да отговаря наказателно по текста на чл. 248а, ал.5, вр. ал.2 от НК/редакция ДВ, бр.26/10 г./. В този смисъл и съдът оправда подс. Д. Й. И. по повдигнатото обвинение да е получила средства за разликата от 48 895,00 лв. до 44 005,50 лева, в размер на - 4 889,50 лева (в този смисъл вж. Решение № 67/01.09.2015 г. на ВКС, III н.о. по н.д. № 1915/2014 г.).

Подсъдимата Д. Й. И. е осъществила деянието с пряк умисъл, като е съзнавала общественоопасния му Характер, предвиждала е общественоопасните му последици и е искала настъпването им. Тя е съзнавала, че предоставя неверни сведения в подадената от нея заявление, съзнавала е обществено-опасния Характер на деянието. Подавайки заявлението е съзнавала, че в същото не е декларирал че не тя отглежда животните, а друго лице - св. Г., който отговаря за дейността на стопанството и, и е депозирала същото именно в този вид, защото в противен случай не би получила посочените парични средства. Следователно е предвиждала обществено-опасните последици от деянието си и е искала настъпването им.

Причините и мотивите за извършване на престъплението се свеждат до незачитане от страна на подсъдимата И. на установения ред за предоставяне на финансово подпомагане на земеделските стопани, до незачитане на обществените отношения, гарантиращи нормалното функциониране на паричната и кредитната система, включително и разходването на средства на ЕС или предоставени от българската държава за съфинансиране на фондове на съюза.

По отношение на второто престъпление по чл. 254б, ал. 1 НК на подсъдимата Д. Й. И. съдът приема, че го е осъществила от обективна и субективна страна, тъй като през периода 16.06.2016 г. до 13.06.2021 г., в с. М., общ. С., използвала не по предназначение съгласно задълженията си по договор № 20/06/1/0/02268 от 13.06.2016 г., сключен с Държавен фонд

„Земеделие“, за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от програма за развитие на селските райони за периода 2014 г. - 2020 г. и приложения към него бизнес план, получени по сметката ѝ в „Райфайзенбанк България“ ЕАД, финансови средства в размер на 44 005,50 лв. от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

От обективна страна обектът на престъплението засяга обществените отношения свързани с нормалното функциониране на финансовата система. Престъплението по чл. 254б, ал. 1 НК е на просто извършване, като нормата не е бланкетна или препращаща. Изпълнителното деяние на престъплението се изразява в пренасочване на получените финансови средства от фонд, принадлежащ на Европейския съюз, при което същите се употребяват не по предназначението, за което са били предоставени. В член 12, ал. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители е посочен кръга на лицата, условията и реда за отпускане на парични средства от Държавен фонд "Земеделие" за финансово подпомагане на регистрираните земеделски производители, но разпоредбата на чл. 12 от Закона за подпомагане на земеделските производители не съдържа изискване и предписание към земеделските производители за определено нормативно поведение, свързано с целевото използване на отпускнатите им финансови средства. Ето защо правно релевантно за установяване на престъплението от обективна страна е обстоятелството, дали подсъдимият е получил отпускнатите му финансови средства от бенефициента по съответната програма за подпомагане, а от субективна страна – установяване на умишъла му, че средствата са му отпускнати целево и въпреки това ги е използвал не по предназначение.

В разглеждания случай финансовите средства в размер на 44 005,50 лева са били отпускнати на подсъдимата с определена цел – постигането на цели и задачи и извършване на инвестиции, заложи в одобрения бизнес план. Престъплението е осъществено от подс. И., тъй като заложената цел не е постигната, а финансовите средства са изразходвани. Правно ирелевантно е колко пъти и за какво конкретно са изразходвани средствата.

От субективна страна подсъдимата Д. Й. И. е извършил престъплението умишлено като форма на вина, при пряк умишъл, като подсъдимата е съзнавала общественотоопасния му характер, предвиждала е неговите общественотоопасни последици и въпреки това е искала тяхното настъпване. Интелектуалния момент включва съзнанието и, че разходва средствата не по предназначение, а волевия - желанието и действията да изразходва тези средства знаейки тяхното предназначение именно по посочения неправомерен начин.

Причина за извършеното престъпление е неправилното отношение на подсъдимата към отпускнатите и безвъзмездно финансови средства от фонд, принадлежащ на Европейския съюз – Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони.

Като мотив за извършеното престъпление съдът прие желанието на подсъдимата да се облагодетелства, макар и по неправомерен начин.

Предвид изложените обстоятелства, съдът квалифицира деянията, призна подсъдимата за виновна и я осъди.

По индивидуализацията на наказанието:

Подсъдимата Д. Й. И. е родена на 11.04.1994 г. в гр. С.. Има завършено средно образование, което не е в сферата на селското стопанство. Никога не се е занимавала със земеделие и отглеждане на животни, въпреки че е била регистрирана като земеделски производител. Не е омъжена, живее на семейни начала с М.Ч., от когото има едно дете. Към настоящият момент подс. И. живее и работи постоянно в Кралство Великобритания, не е осъждана.

За престъплението по чл. 248а, ал. 5 от НК вр. ал. 2 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода от две до осем години. Изменението на текста е направено с ДВ бр. 101 от 2017 година. Предишната редакция на текста на чл. 248а, ал. 5 от НК /ДВ. бр. 26/2010 г./е бил: "Ако деецът по ал. 2 е получил средствата наказанието е лишаване от свобода от две до осем години. ". т. е. промяната е в начина на формулиране на изпълнителното деяние – едното с препращане към ал. 2 на посочения текст, а в последващата редакция препращането е изписано и текстово, не само числово. В предвидения размер на наказанието няма промяна – то е едно и също както в предХ.одната, така и в последващата редакция на текста. Поради което и не се налага да се прави преценка за приложение на по-благоприятен закон.

При определяне на наказанието съдът взе предвид следното:

Съдът отчете процесуалното поведение на подсъдимата за своевременното приключване на съдебното производство. Като смекчаващо отговорността обстоятелство съдът отчете добрите Х.арактеристични данни на подсъдимата. Отчете чистото и съдебно минало и изразеното съжаление. Съдът не констатира наличието на други отегчаващи отговорността обстоятелства, освен че са извършени две престъпления. Предвид изложеното относно личността на подсъдимата и особеностите на конкретното деяние, съдът прецени, че наказанието на подс. Д. Й. И. за извършеното от нейна страна престъпление чл. 248а, ал. 5 от НК вр. ал. 2 от НК следва да бъде наложено във връзка с чл. 54 от НК при превес на смекчаващите вината обстоятелства, в размер на 3 /три/ години лишаване от свобода. Тъй като производството по делото се е развило по реда на чл. 371, т. 2 от НПК, съгласно чл. 373, ал. 2 от НПК в този вид производства при постановяване на осъдителна присъда съдът определя наказанието при условията на чл. 58а от НК.

Съдът счита, че в разглеждания казус не са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, при което и най-лекото предвидено в закона наказание се явява несъразмерно тежко, което обуславя приложението на чл. 55 от НК. Ето защо съдът приложи разпоредбата на чл. 58а, ал. 1 от НК като намали така определеното наказание с една трета и наложи наказание в размер на 2 /две/ години лишаване от свобода, доколкото именно санкция с посочената продължителност би била достатъчно строго наказание спрямо нея и би въздействала възпиращо спрямо евентуално бъдещо незаконосъобразно поведение. Едновременно с това тя ще въздейства предупредително и възпиращо и върХ.у останалите членове на обществото, т. е. ще бъде постигната и генералната превенция на наказателната репресия.

С оглед наложененият размер на наказанието, целите на генералната и лична превенция, обществената опасност и личността на подсъдимата съдът намира, че не се налага наказанието лишаване от свобода да се търпи ефективно. Няма и законова пречка, тъй като подс. И. не е осъждана. Съдът счита, че отлагане изтърпяването на наказанието ще доведе до реализиране на личната превенция, а също и до обществената такава. Ето защо съдът прецени, че следва да се приложи разпоредбата на чл. 66 от НК. Намира, че изпитателния

срок в размер на 3 години би съдействал за постигане целите на наказанието. Поради което и на основание чл. 248а, ал. 5 вр. ал. 2 от НК и чл. 58а, ал. 1, от НК и наложи наказание 2/две/години лишаване от свобода, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК отложи изпълнението на така определеното наказание за срок от 3-три години, считано от влизане в сила на присъдата.

При определяне вида и размера на наказанието за деянието по чл. 254б, ал.1 от НК, съдът съобрази, че делото е разгледано при условията на чл. 371, т. 2 от НПК и приложи императивната разпоредба на чл. 373, ал.2 от НПК, като определи наказанието във връзка с чл. 58а от НК. За престъплението по чл. 254 Б, ал.1 от НК е предвидено наказание от една до шест години лишаване от свобода. При определяне размера на наказанието съдът отчете посочените по горе смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Настоящият състав счита, че в конкретния случай цитираните смекчаващи вината обстоятелства не са нито изключителни, нито многобройни за да намери приложение разпоредбата на чл. 55, ал.1 от НК. Ето защо, съда прие, че на подс. И. следва да бъде наложено наказание във връзка с чл. 54 от НК, при превес на смекчаващите вината обстоятелства, в размер на 1 /една/ година и шест месеца лишаване от свобода. В съответствие с разпоредбата на чл. 58 а, ал.1 от НК съдът намали така определеното наказание от 1 /една/ година и шест месеца лишаване от свобода с 1/3 /една трета/ или подсъдимата следва да изтърпи наказание от 1/една/ година лишаване от свобода. Тъй като подсъдимата не е осъждана на лишаване от свобода за престъпление от общ Х.арактер и с оглед данните по делото, съдът намира, че за постигане целите на наказанието и превъзпитанието му не е наложително същата да го изтърпи ефективно, поради което и на основание чл. 66, ал.1 от НК, отложи изпълнението на определеното наказание лишаване от свобода, за срок от три години от влизане на присъдата в сила.

Съдът намира, че така наложеното наказание е справедливо, съответства на обществената опасност на деянието и на дееца, и чрез него ще бъдат постигнати целите на наказанието визирани в чл. 36 от НК.

Съобразявайки, че двете престъпления са извършени от страна на подсъдимата Д. Й. И. в условията на реална съвкупност, съдът в настоящия си съдебен състав на основание чл. 23, ал. 1 НК определи на подс. Д. Й. И. едно общо наказание между определените наказания лишаване от свобода, а именно най-тежкото от тях. в размер на две години лишаване от свобода, чието изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК отложи за изпитателен срок от три години. В последната насока беше съобразено изложеното по-горе относно личността на подсъдимата и липсата на необХ.одимост от нейното изолиране за поправянето и превъзпитанието и, а и с оглед генералната превенция.

Така мотивиран съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: